

напрѣдъ той пакъ тѣй добръ да ся обхож-
да съ младый-тъ си господарь. Най сѣтны-
тъ дуиы, които му каза тя, бѣхъ тѣзи:
“Любезный Хенрише, ты си длѣженъ съ
Божіѣхъ-тѣ помощь да ся стараешъ да о-
бѣрнешъ Бузи въ Христіянство; за да не
остане той въ число-то на язычницы-тъ, но
да стане чедо Божіе.

Когато корабъ-тъ бѣше готовъ да от-
плува, Хенрихъ за сѣтенъ пѣть ся прости
съ Господжіѣхъ-тѣ, и излѣзе на брѣгъ-тъ.
Като стоеше подъ сѣнкѣхъ-тѣ на еднѣ смо-
ковницѣ, той испроваждаше съ очи корабъ-
тъ, който плуваше по широкий Гангъ, до то-
газъ, до когато вече той ся затули на
далеко. Подиръ туй, Бузи го зе на рѣцѣ и
го прѣнесе у дома имъ. Отъ туй на сѣтнѣ
никой пакъ необращаше на него никакво
вниманіе, и той бѣше пакъ въ исто то поло-
женіе, както и до идваніе-то на младѣхъ-тѣ
господжіѣхъ съ това само различіе, че сега
той можеше да чете Библиѣхъ-тѣ, а то бѣ